

SJEĆANJA JEDNOG KAPETANA

Nad Hrvatskom su se nadvili tmurni oblaci. Gledajući televiziju, slušajući radio, čitajući novine strah nas svih obuzima.

Moja majka od 92 godine zadnjih par dana odbija hranu, pada povremeno u zaborav, većinom spava a ništa je ne boli. Doktorica koja joj dolazi u posjete, kaže nam da se polako gasi. Teško mi je ali sam svjestan da se bliži kraj.

U nedjelju 27. 10. čujem na vijestima da putnički brod Slavija u ponedjeljak isplovljava iz Rijeke u pratnji privatnih brodova u probijanje blokade koju vrše brodovi JRM. U vijestima javljaju da će na brodu Slavija biti Stipe Mesić, tada predsjednik Predsjedništva Jugoslavije, Franjo Gregorić, predsjednik hrvatske Vlade te nekoliko poslanika hrvatskog Sabora kao i drugi hrvatski političari. Još daju obavijest da svi oni koji se žele pridružiti sa splitskog područja, da se jave u splitsku Lučku kapetaniju te da će uputstva dobiti od kap. Borisa Matošića.

Pošto sam u to vrijeme bio predsjednik Udruženja hrvatskih privatnih brodara, razmišljao sam da moram nešto poduzeti vezano uz organizaciju brodova iz Krila. Osvanuo je ponedjeljak i ja sam otišao na Krilo i sa brodarima se dogovorio što da napravimo, te odlučimo ići u Split kod kap. Matošića, jer je rečeno da se njemu obratimo za daljnja uputstva.

U Split smo otišli ja, Ivica Tomić, kap. broda Kapetan Luka i Tomislav Grubiša, kap. broda Dalmatia.

Kad smo došli kod kapetana Matošića, rekao nam je da uputstva nije dobio nikakva a čuo je isto što i mi.

Tada odlučimo ići kod gosp. Letice, zapovjednika HRM.

Gospodin Letica nam je isto rekao da nije dobio nikakva uputstva te nam tako ne može dati naputak šta da radimo.

Vratili smo se na Krilo i u razgovoru sa ostalim brodarima donesemo odluku da napišemo poziv svim brodovima kako bi bili upoznati sa situacijom. U pozivu je bilo naglašeno da sutra, u utorak 29. 10. dođe u splitsku luku do 14 sati svatko, tko hoće učestvovati u konvoju. Bilo mi je zadovoljstvo gledati i slušati kolege koji su davali pristanak za učešće u konvoju. U razgovoru nitko nije postavljao pitanje sigurnosti. Osjetio sam da su ljudi spremni dati svoj doprinos oslobađanju Hrvatske od srpskog jarma.

Vrati sam se doma, a tjeskoba me počela mučiti. majka će mi umrijeti, a ja neću biti kući. Žena me nagovara da ne idem, ali ja sam uporan u obrazloženju ženi i sestrama da sam prema majci bio pravi sin, a sada idem izvršiti građansku dužnost prema svojoj državi Hrvatskoj, o kojoj su sanjali moj djed i otac. Ostatak dana ja i moj sin spremamo brod za sutrašnji odlazak. U kući vlada nervoza, ali ja ne popuštam. U utorak ujutro uzimamo hranu, robu i sve što smatramo da će nam trebati. Dogovaram se sa zetom Antom Karamanom, da ako mi majka umre, a sa mnom se šta iskomplicira, da majku odvedu u Split u frižider, i da će sprovod biti kad ja dođem.

U luci Oriž na brodu nam se pridružuju Kalina Mate, Brničević Arsen, Ilija Prkačin, moj prijatelj izbjeglica iz Dubrovnika koji je sa obitelji u mojoj kući, a iz Omiša nam se pridružuju Nikola Mimica i Joško Brstilo, predsjednik omiškog ogranka Matice hrvatske.

Žena me je ispraćala bezbroj puta, ali jedino ovaj put sa plačem, radi majke koje je na samrti.

Meni je teško, srce me boli da bi se moglo dogoditi da umre a da ne budem uz nju, jer se gasi i nada da će preživjeti još koji dan.

Idemo u Split i ne mislimo na opasnost koja bi mogla biti. U Splitu nas posjećuju razni ljudi i donose pakete za svoje prijatelje u Dubrovniku, svi nam žele sretan put, ali svi u podsvjesti misle kako ćemo imati problema. Upoznajemo ljude u Hrvatskom registru kako ima brodova kojima je istekla plovidbena dozvola. Iz Registra dolazi ing. Slavica i na brodovima produžuje plovidbenu dozvolu.

U mislima sam još kod kuće i ne oslobađam se pomisli da bih ipak trebao biti kod kuće uz majku i njezine zadnje sate. Sa druge strane se veselim gledajući dolazak brodova iz mog Krila, te sam ponosan na odaziv ljudi koji ne misle na opasnosti kojima se izlažu, stavljajući svoje živote i imovinu u neizvjesnost u žaru misli o oslobođenju svoje domovine.

Brod Slavija je stigao u Split, pristao na digu (lukobran) a mi ne dobivamo upute sa Slavije, već od komodora Asanovića, kapetana Lučke kapetanije koji se nalazi na remorkeru Jaki, u vlasništvu Brodospasa.

Isplovljavamo oko 4 sata p.p. u pravcu Korčule i tu ćemo čekati. Ploveći prema Bračkim vratima, izbrojio sam 18 brodova iz Krila. Ponosan sam jer nisam očekivao toliki broj, obzirom da dosta brodova u to doba godine vrši godišnji remont te nisu bili sposobni isploviti u tako kratko vrijeme.

Nadolazi noć, more je mirno, plovidba teče normalno. Plovidba se odvija normalno, podešavamo brzinu tako da se nalazimo blizu jedan drugome.

Radiofonije su nam otvorene i čujemo da brodovi koji su se trebali priključiti konvoju sa područja makarskog primorja imaju poteškoća sa ratnim brodovima, koji se nalaze između Hvara i Pelješca te im ne dozvoljavaju daljnju plovidbu te da ih prisiljavaju vratiti se natrag.

Bilo je puno ružnih riječi i prijetnji da će ih potopiti. Brodovi Ribič, Turist, Artina i drugi, morali su se vratiti, ali su se ipak priključili konvoju u Korčuli, ploveći oko Hvara. U Korčulu smo stigli između 11 sati i ponoći, a Liburnija koja je isplovila poslije nas, prošla nas je blizu Pelješca i bila privezana u Korčuli.

Polazak je najavljen za 5 sati u jutro, 30. 10., u srijedu. Između 6.30 sati i 7 sati bili smo u visini svjetionika Lirica, a brod Slavija koji je bio par milja ispred nas bio je zaustavljen od strane patrolnih brodova JRM i tada su počele prve prijetnje. Ponavljam da su nam stanice radiofonije bile otvorene tako da smo čuli sve, kakvi se razgovori odvijaju između gosp. Stipe Mesića, predsjednika Predsjedništva Jugoslavije i zapovjednika četiri patrolna broda koji su postavili blokadu između Pelješca i otoka Mljeta.

Odmah su zatražili da Slavija produži dalje do Zelenike na kontrolu, a svi ostali brodovi da se vrate natrag. Nastala su razna prepucavanja između gosp. Mesića i zapovjednika tih ratnih

brodova. U jednom dijalogu, zapovjednik ratnih brodova kaže da će pitati svog zapovjednika, a gosp. Mesić mu odgovara, ja sam zapovjednik tvom zapovjedniku.

Gosp. Stipe Mesić u dugom raspravljanju sa zapovjednicima ratnih brodova spomenuo je dogovor njega i Boveca. More je bilo mirno a vrijeme sunčano tako da nismo imali problema održavati se na otvorenom. Oko 13 sati zapovjednik ratnih brodova je odobrio kontrolu, tako da je Slavija išla na kontrolu prema patrolnom brodu, a mi ostali smo pristajali uz ove druge brodove ratne mornarice, bilo ih je tri broda. Patrolnim brodovima smjeli smo se približavati samo jedan po jedan, jer su se bojali da ne budu napadnuti. Ja sa svojim brodom „Petrina“ bio sam među zadnjima i kad sam došao na red, pristao sam uz brod „Romanija“ na kojem je bilo oko 50 vojnika i civila. Neki su bili u mornaričkoj uniformi, neki u pješadijskoj a bilo je i civila. Svi su nosili šmajkere na prsima. Nismo se dobro ni vezali, a više od polovine vojnika je skočilo na brod i raštrkali su se neki po gornjoj a neki po donjoj palubi, drugi u salon a treći u potpalublje po kabinama. Ja i moj sin Eugen smo išli za njima, da nam ne bi nešto podmetnuli. Parali su linoleum po kabinama, otvarali škafe i bankete, ispremještali sve u njima i po krevetima. Na naše molbe da ne uništavaju, odgovarali bi „čuti, mi tražimo oružje“.Bilo je puno neugodnih stvari, kao uzimanja alkohola i cigareta, i drugog, skidanja hrvatske zastave. Djelovali su bijesno i uplašeno. Brod Slavija i ostali dobili su naredbu da se grupiramo jugozapadno od otoka Jakljana i Šipana. Nisu dozvolili sidrenje Slaviji niti remorkeru Jaki, pa smo morali plutati cijelu noć u malom prostoru.

Puhao je sjeveroistočnjak oko 5 n.m. i more je bilo 1, tako da smo morali stalno manevrirati. U četvrtak u jutro počeli smo se slagati iza Slavije u konvoj za Dubrovnik. Pozvan je moj brod „Petrina“ preko radiofonije, i kad sam se javio, dobio sam obavijest da mi je jutros u 6 sati majka umrla. Nije me iznenadilo ali sam bio žalostan što nisam bio uz nju zadnjih njezinih dana i sati. U Gruž smo uplovili između 8.30 i 9 sati. Neki su brodovi pristali ispod tržnice, jedan dio uz mul Petka a ja i još neki na obalu Kantafiga. Stalno su se čuli pojedinačni pucnji iz puški, a ponekad i iz mitraljeza sa brda iznad Mokošice. Pred večer smo se svi prebacili i složili na obalu od Petke do Radeljevića. Svi brodovi koji su bili u Gružu, bili su vezani prije nego smo mi došli ispod Radeljevića.

Nakon dolaska, posade brodova su dijelile ljudima vodu, jer je bila nestašica vode, jer su četnici zatvorili ili oštetili vodovod.

Prijatelj Dubrovčanin, Garbin Lenko me je poveo svoji autom u Grad i kazao da će na Stradunu ispred crkve sv. Vlaha govor održati gosp. Stjepan Mesić i ostali.

Bilo je puno ljudi. Čitav Stradun je bio pun. Govore su održali Mesić, Gregorić, Sulemanac i ostali. Gosp. Poljanić, gradonačelnik Dubrovnika govorio je u dva navrata. Prvi put je između ostalog, pročitao imena brodara učesnika konvoja, te između ostalih nabrojio 18 brodova iz Krila a meni je srce zaigralo od zadovoljstva. Drugi put je kazao da će dati prijedlog Ministarstvu mora da ovaj dan bude proglašen danom trgovačke mornarice, našto sam bio ponosan da sam jedan od učesnika.

Za vrijeme govora nalazio sam se u društvu Nazor Dare, Kalina Josipa i drugih, a dirnut govovima gospode koju sam naveo, osjetio sam potrebu da netko od nas brodara zahvali i reče kako smo mi sve ovo doživjeli i što nas je navelo da učestvujemo u ovako opasnom poduhvatu. Na sve ovo smo mogli odgovoriti ja ili Nazor Jere, kap. broda „Mater Anka“. Ja se nisam usudio ići na pozornicu, obzirom na smrt majke, pa sam dao potražiti Jeru. Kada je došao Jere do mene i pitao što ga trebam, ja sam ga zapitao da li je slušao govore, a on mi je odgovorio da nije. Tada sam riješio i otišao sam prema pozornici. Kada sam davao podatke gospođi koja je vodila zapisnik i čula moje ime i prezime i sa kojeg sam broda, zapitala me da li je to moja majka umrla, ja sam odgovorio da je.

Odmah je to prenijela gosp. Poljaniću, koji me je odmah najavio i kazao publici da mi je jutros majka umrla. Ja sam došao do mikrofona, smogao snage i rekao sve, kako sam se osjećao ja i moji kolege i što nas je navelo da učestvujemo na ovakav način u doprinosu oslobođenja naše domovine Hrvatske. Za vrijeme svog govora dva puta su me prekitali pljeskom. Bio sam ponosan i sretan da sam olakšao svoju dušu.

Nismo bili svjesni opasnosti koje su nas mogle zadesiti, jer ljubav prema domovini i mržnja prema neprijatelju nadvladala je strah i opasnost. Navečer smo bili pozvani mi kapetani od strane gosp. Mesića na večeru i druženje sa njime na brod Slavija. Mi kapetani smo došli u zakazano vrijeme i večerali. Brzo smo nakon večere napustili stol jer su i dugi ljudi dolazili na večeru, bilo je pozvanih i nepozvanih, ali svi su bili ugošćeni, a trajalo je duboko u noć.

Mi kapetani imali smo razgovor sa gosp. Stjepanom Mesićem u kafe baru broda Slavija. Te večeri upoznao sam osobno i gospođu Branku Šeparović, i osjetio njen angažman u organizaciji ovog konvoja.

Osobno sam za sebe zaključio da je ona dala inicijativu za ovaj konvoj.

Povratak je bio dogovoren za sutra u 8 sati. Čitavu noć vršio se istovar iz broda Slavija.

Polazak je kasnio dva sata radi nekih putnika koji su htjeli pobjeći iz Dubrovnika brodom Slavija, a koji nisu dobili odobrenje.

Krenuli smo bez Slavije, koja je isplovila sat nakon nas. U konvoju smo plovili do blizu Korčule, i tu smo dobili slobodno.

Remorker Jaki sa komodorom Asanovićem nas je pratio i dalje. Kada smo došli u Bračka vrata, tražio sam da mogu ići u pravcu Krila, kući, radi pokojne majke, čemu su mi i udovoljili.

Svi ostali brodovi su išli do Splirta i tu prenoćili.

Specijalni izvještaj I. Kapitulacija

Nad Hrvatskom su se nadmali turski oblaci. Gledajući teloniziju, slušajući radio čitajući novine strelac nas svi obuzima

Mađa majka od 92 godine zedujih porokama od bije hrana, pada porumenom u zaborav, većinom spora a mišta je ne boli. Doktorica koja je posjedila novu kožu da se pamela česi. Paško mi je, eli sam svjestan da se bliži kraj.

Nećete 27 x u vijestima u 19.30 doći se obavjest da fudbalski brod "Stonye" u pome djeljak isplazivo iz Rijeka u proturji putu tih brodova u prebijanju blokade, koja vršu brodovi Jug. ratne mornarice. U vijestima se govori da će na brodu "Stonye" biti stripe mesic, tada predsjednik predsjedništva Jugoslavije, Gregoric predsjednik Hrvatske Vlade te nekoliko poslanika H. Sabora te ~~nekoliko~~ ^{nekoliko} Hrvatskih političara. Jaš dođu obavjest da svi oni koji se žele pridruži ti sa splanjskog područja da se jave u Splanjsku Kuću Repetovcu da će upustre deliti od kop. Gerisa Metosice

brodovima i na ovaj način budu upo-
 zmeti. U pozim je bilo razgovorno, da sutra
 u utorak 29. ko neće učestovati u kouraji
 dođe u Splitsku luku do 14 sati. Džula mi
 je nedovoljno gledati i slušati ~~gud~~
 kolege koji su došli pristenek ničemu
 u kouraji. U razgovoru sutra mi je posta-
 vilo pitanje sigurnosti. Čujeto sam da
 su ljudi spremni doći svoj doprinos esle-
 batoriji Hrvatske od Sprskog jarma,

Vašto sam se denu, a tjeskoba me
 počela da muči. Mojka će mi umrijeti a ja
 neću biti kući. Žena nastoji da me nago-
 voni da ne idem, ali ja sam uporan, jer ~~je~~
 u obroč loženju ženi i sestrama da sam
 proma mojci bio pravi sin, a sedlo idem
 da izvršim građansku dužnost prema Bro-
 jci Hrvatskoj držini, za koju su sačuvali moj
 djel i otec. Ostatak denu je i moj sin ^{Engel}
 spremno bio za sutrosinji odlozek. U
 kući vlada nemir, ali ja ne popustim. U
 utorak u jutro uzimemo hranu, robu
 i ne što smotamo da će nam trebati. Razgo-
 voru se se Zetom Antom Koromencem, da ako mi

Mojka mame, a sa mamo ~~se~~ se što iskomplicirano da mojkicu odreda u Srijčeder u Splitu i da će sprovesti br-tr koda je doctem, u luci Onaj pridruženju nam se ne brod Kolina Mate, druićone Arsen, Pekoćin Fljaja isbjeglika iz Dubrovika, koji je sa obitelji u mojoj kući, Boshlo ~~špica~~ i Morušid - iz Omisla.

Zena me je ispraćila bezbroj puta, ali ovaj put se plućem rooli mojkice, ~~ali je~~

Mami je teško, tice me boli deli se mogla da gaoditi da mame, a da me budem uz raju, jer tiña i mode da bi mogla živjeti još por dene. Toleno u Split i ne mislimo na opasnost koja bi mogla da bude, u Splitu ~~na~~ nos porjćeđu namu Guoli i denuše pakete za fraja prijeteže u bak, tri mami zelo Actau pat ali tri ~~se~~ u predviđaju misle kako će mo imetr probleme. Upoznao je sudu u Regi- stam da nio brodora kojima je istakla plo- vid bene dozna, 72 registra delozu ing. Slonica i mo brodonimo produžuje plonolbea, dozna. U mislimo sam još kod kući i me oslobođen se dužnosti da budem kući uz mojkicu i mjezino zaduže sate. Sa druge strane se veselimo gledajući delozak brodora iz mojk kuće te se u pauzama na adozin Guoli koji ne misle na opasnosti kojima se izlazju, stonfajner fraje žirite i imonima u nee

Zvijestnost u zoru ^{u zoru} kasleboćenje traji dionovne;
gind, Stonje' koji je u splitu ~~u~~ pristala na
eti gu (lukobran) mi me obližno upute, ve
od Komodora Kap. Aseuonice ^{Kap. Lučke Kapotunij} se uelazi na
nemorkeru "Joki" vlas. Grodopsasa.

20

Isplorjoremo oko 4 h p.p. u pravcu Korčule
i tu ćemo čekati. Plovcei' prave žučkinu vrtima
brojima ~~18~~ brodom iz Kila. Prousou sam jer nisam
čekirao veliki broj, obzirou da su dosta brodom
u to godišnje doba je više nemauit i tako nisu
bili sposobni isplonit i tako krčko vrijeme

Nadelorinac, more mirno, plonidbe teie mor
meluo. Plonidbe se odžon normalno pedesiti
juči brzine da smo blizu jedan drugome.

Rodio feni je su nam etorene i čijemo do
brodom koji. Au se trebali približit- kourju
se podučje Makorskoj područje imaju poteska
de se net mizu brodoma koji se molare iz ma
otu Hvro i Pelyseca te im me doz rožonju dođu
plonidbu, to ^{in prisigornj} su ^{netarac} prišli ženi vrtiti se netrog.

Žile je puno pužanki nječi i prestuji do de
ih petopit. Brodomi Ritie' Turist, Artima i drugi
morali su se netiti. Oni brodomi su se ipak pridru
plonidbu oko 11 h u Korčuli su došli od 11 do 12 sati u noći

Hvro

a. Libanija koja je isplonta poslije nas, preš
nas je blizu Pelyseca i bilo privrežno u Korču

Polisak je najorfen u 105 doba 30x trijedo
pravce obk. Oko 06:30 i 7 Petri došli su u moim
vjetriouko "Linca" a ~~on~~ brod "Stonje" koji je
bio por mišie isped nas bio je Zvestorfen

~~3~~
od patrolnih brodova Petuo Jug. mornarice, i tada
su počele prve pretuje. Poručniku do su nam sta-
nice Radiofonije bile otvorene, tako da smo sve
čuli kakom se razgovoru odvijaju između gosp. Stipe
Mesica predsjednika predsjedništva Jugoslavije i
zapovjednika četiri patrolna broda koji su prveli
blokadu u Kuvolu između Pelješca i otoka Uglje.

Odlučeno je traženo da "Slonja" produži do Zela-
mike na kontrolu, a mi ostali brodovi da se vrte
u otok. Nastala su razna prepućivanja između gosp.
Mesica i zapovjednika tih ratnih brodova. U
jednom dijelom zap. ratnih brodova kaže da će
p. tati broj zapovjednika, a gosp. Mesic mu odgo-
voro je sam zapovjednik tih zapovjednika.

Gosp. Stipe Mesic je drugim odsp. voj-
ni zap. ratnih brodova ^{sp. vojnika} ~~to~~ odgovor njegov i
dovršio. ~~U~~ Ono je bilo u miru, sunčano, tako
da nisam imali problema odazvati se na otro-
vanu. Oko 13^{1/2} zap. ratnih brodova je odšlo
kontrolu i tako da je "Slonja" išlo na kontrolu
povremeno patrolnu blokadu, a mi ostali smo pri-
stajali na ore druge brodove rat. mornarice
bilo ih je 2. Nismo se sujeli približavati patrolnim
brodovima ot. ili tni, već su ~~se~~ jedan, jer
su se bojali da ne bude nepodno. Je se
najprije brodom "Petrić" bio sam među brodovima
i kad sam došao na red, pristao sam uz brod
"Rumenić". nekajim je bilo oko 10 vojnika i ci-
vili, žilo ih je u mornaričkoj uniformi, a pješaci
skaj u nekoliko u civilu. Tri su bili su suvoj-
serima na prostoru.

IV

Nismo se dobro ni rekali a više od polovine
vojnika je skočilo na brod i razitkali se neki
na gornji palubu, drugi u seku a treći u
potpalubi po kabinama. Ja i moj sin
čupen smo išli za njima, da nam nebi me-
što potmetnuli. Parali su limovenu po-
kabinama, škofet^{čaupe} i vrhovi sve ispreurali
po njima i kretima. Na naše molbe da
ne koropi odgori li bio "Čiti" mi tražimo
oružje. Džilo je puno neugodnih stvari, kao
uzimajuja cigarete, alkohola, skitajući krstake
zaostore i puno drugih neugodnosti. Džidovli su
bjesno i uplašeno. Brod "Slonje" i ostali delili
su naredbu da se grupišemo jugozapadno
od otoka Jakona i Sipana. Nisu dozvolili
sihoenje "slonji" ni "nemorkem" "fokou" te smo
morali plutati čitavu noć u malom prostoru.

Pulvo je živoro islačuk oko 5 KM - i more je
bilo i tako da smo morali stalno manevrirati.

U četvrtak u jutro počeli smo da se slazemo
iza "Slonje" u kouraj za bbk. Oka 7 sati radio
postaje bbk. Zove moj brod "Petru" i kada
sam se jonio, dobro sam obavijest da mi je
jutro u 6 sati mojka murla. Nije me izme-
nodilo, ali sam bio žalostan što nisam bio
uz nju zadnjih mjerini deuce i sati.

Nalazio sam se za vrijeme govora u Omlastu
 kroz Gore, Kolima Josipa i drugih, a otišao
 govornice gosp. Kuzi sam rekao, osjetio sam
 potrebu na govori gosp. Pofonice da netko
 od nas brodara se zehrali i neke kako smo
 sve ovo doživjeli i što nas je ^{novelo} do učestujemo
 u ovako epusnem podhratu.

Na sve ovo je mogao odgovoriti ^{je ili} Kroz
 Jere od broda „Mater Auka“. Ja se nisam osudio
 ići na porucicu, obzirom na smrt majke, pa
 sam dao potvrditi Jeru. Kada je došao Jere
 do mene i pitao što ga treba, ja sam ga
 zapitao dali je slušao govore, a on mi je
 odgovorio da nije. Tada sam rješio i ja sam
 išao prema porucnici. Kada sam došao svoja
 podatke gospodri koja je vodila zapisnik
 i čula moje riječi i prešimie i od kojeg sam broda
 zapitale me dali je to moje majke mušula,
 ja sam odgovorio da je. _{pitao}

Odmah je ona kazala gosp. Pofonici
 a on je mene odmah obavijestio i rekao
 publici da mi je pitao majke mušula: ja
 sam došao do mikrofona, snimio svoje i
 rekao sve kako sam se osjećao ja i moje
 kolege i što nas je novelo do učestujemo
 u ovakvom depriusnu oslobodjenje naše
 domovine Hrvatske. U svom govoru dva puta sam
 bio prekinut preškim. Ino sam porucicu, da sam

da sam otvoreno rekao da sam

²²²
Došli smo oko 8.30 u Gruzi. Neki su brodom
pristali ispod kazara, jedan dio uz mulu Petka
a još i još neki na obalu Kantafija. Steluo
je bilo pojedinačnih pučanja iz puške a
ponekad i iz mitraljeza sa broda iznad ulo-
kosiće. Pred večer smo se tri prebacili i slo-
žili na obalu od Petke do Rodofenća, tri
brodovi koji su bili u Gruzi bili su rezovi
prije nego što su mi došli ispod Rodofenća.

Poslije obilaska posade su doveli ljudina
vodu jer je bila nestojica vode, jer su četiri
Zetronli ~~no~~ ili ostali nedovod.

Priglasio Gorlim Senko me je poveo sa
svojim autem u grad i kazao da će me stra-
žinu ispred Brkve sv. Vlaha ostaviti gosp.
Mesic i ostali.

Dzile je puno ljudi. Citoni stradali je bio
pun. Gore su ostali Mesic, Gregoric, Sulema
mo i ostali. Gosp. grad. Dubrovnik gosp.
Pozanić gorovo je u dva puta. Prvi put je
između ostalog citoo rineva ~~je~~ brodom uče-
snike u kouraji. te nabrojio 18 broda iz
krile men ^{se} free uzignalo od zedovog strane
drug: put je kazao da će dati priglasio citoni
staraču mora da ovaj davi bude prog lasen
obnem tagoročke memorice, nešto senu
bio pucosu oko senu jedou od učesnika.

Nismo bili sigurni opasnosti koje su nas
mogle zadesiti, jer ljubav za domovinu, a
sadašnja prema neprijatelju neodoljivo je
strah i opasnost. U večeri bili smo ^{popravljeni} ~~popravljeni~~
od gosp. Mesice na večeru i druženje sa upime
na brod „Slava“. Mi kopetani smo došli u to
krozno vrijeme i večerali. Trebali smo odmah
napustiti stol jer su bili i drugi ljudi pokro-
ni na večeru, kasnije smo saznali da su ljudi
dobro bili i koji nisu bili popravljeni, te da su oni
bili popravljeni a trajala je duboka u noć.

Pomotak je bio dogovoren sutra u 8 sati.
E. tom noć se istom vasio iz broda „Slava“

Položak je kasno ^{2. seta} vodi nekih putnika koji
su htjeli pobjeći iz brodara sa brodom, ^{Slava} ~~Slava~~
koji nisu dobili odobrenje.

~~Uplon~~ ~~brod~~ smo ~~isli~~ bez slonje koje je is-
teralo 1 sat iz nas. U kouraji smo isli do
blizu ~~Kariba~~ i tu smo dobili slabost.

~~Kada~~ ^{Hrova} ~~trajala~~ ~~brodara~~ ~~zauzete~~ ~~se~~ ~~se~~
~~u Karibu~~ i još nekoliko brodara.

Remorker „Jaki“ se komandorom Asonovica
~~zauzete~~ nas je protiv i druge. Kada smo došli
u grčko mato tražio sam da mogu ići u proveu
Kulu ^{Kuci} vodi pak. majke što mi je i doručina.

Si ostali brodovi su otišli do Splita i tu
prenoćili.